

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1503/2025
30.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића, Зорице Булајић, Марине Милановић и др. Илије Зиндовића, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији су заједнички пуномоћници Александар Маринковић, адвокат из ... и Дејан Антељ, адвокат из ..., против туженог „Електропривреда Србије“ а.д. Београд, ради утврђења ништавости одредбе анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4667/24 од 23.01.2025. године, у седници одржаној 30.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4667/24 од 23.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4667/24 од 23.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1256/24 од 06.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса уговора о раду број .../.../... од 05.02.2015. године, закљученог између тужиоца и Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља „Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац, као правног претходника туженог а.д. „Електропривреда Србије“ Београд, у делу у коме је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2.477, због повреде права на једнаку зараду, за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА да се утврди да је ништава одредба члана 1. Анекса уговора о раду ...-.../...-... од 29.12.2017. године, закљученог између тужиоца и Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља „Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац, као правног претходника туженог а.д. „Електропривреда Србије“ Београд, у делу у коме је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2.627, због повреде права на једнаку зараду, за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ББ да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса уговора о раду број .../.../... од 06.02.2015. године, закљученог између тужиоца и Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља „Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац,

као правног претходника туженог а.д. “Електропривреда Србије“ Београд, у делу у коме је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2.109, због повреде права на једнаку зараду, за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4667/24 од 23.01.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1256/24 од 06.06.2024. године и одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су позивом на члан 404. ЗПП, благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права и потребе уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20,10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). У ставу 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужилаца.

Предмет тражене правне заштите је оцена законитости дела анекса уговора о раду закључених између парничних странака којима је одређен коефицијент за обрачун зарада тужилаца. Побижана одлука којом је тужбени захтев тужилаца одбијен донета је на основу утврђеног чињеничног стања да су тужиоцима, у конкретном случају, коефицијенти послова утврђени у складу са Одлуком о изменама и допунама Одлуке о систематизацији послова од 16.05.2015. године, у вези са одлуком о изменама и допунама Одлуке о коефицијентима послова од 30.01.2015. године, чија законитост није оспорена пред Уставним судом. Тужиоци посебну ревизију заснивају на потреби уједначавања судске праксе, међутим, анексом уговора о раду се не регулишу статусна питања (заснивања, постојања и престанка радног односа), па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради утврђења ништавости одредби анекса уговора о раду тужиоци су поднели 23.06.2021. године, а вредност предмета спора је 7.000,00 динара.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова.

Одредбама Главе XXIX Закона о парничном поступку, прописана су посебна правила за поступак у парницама из радног односа, док се остале одредбе тог Закона примењују када одредбама ове Главе није другачије одређено.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима ревизија није дозвољена, осим када се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора.

Предмет спора у овој парници је оцена законитости дела анекса уговора о раду који су тужиоци закључили са туженим и његовим правним претходником, у делу који се односи на коефицијент за одређивање основне зараде запосленог. Дакле, тужбени захтев тужилаца не односи се на заснивање, постојање и престанак радног односа, у смислу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, што значи да ревизија тужилаца није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић